

مویز و است **کاین** موجود و باشنده **مح الواد کعب** بالفخ آینه کوزه ریختن و سرد
 کردن و راندن اسه و وقتن خار و خشاک و برف و مثل آن و در خاکستریوشین
 آتش **کعب** کلنایه سخن گفتن و کینه کردن کسی **اح المهار کعب** بالفخ برنج و شنبلیله
 ناموشنی و ناملایی **کعب** بنفشه کوره ماوراء دشت **کعب** بالفخ با بادن جزئی و وقت کل
اح المهار کعب بنال چه درختی است خوشبو که آنرا کدر نیز گویند و در هند بسیار است
 و بهندی آنرا کبوره گویند و شراب کاذبی برای جزام و جداری و ماست آن بسیار نافع
 و قانع ماده آن مرصهاست و آن شراب را شراب کدر نیز گویند **کعبی** بالفخ کلنگ
کعبی بالفخ و آتش میدر افروخته مقرب به خیف آن روح است **کعبی** بالفخ نمک
 کوچک بقا رسی آرا صندلی گویند **کعبی** که با س فروشن **کعبی** نام شخصی است
 قاری بخوبی شهور که آنرا کعبی پوشید **کعبی** بس شونده و همان کشته **کعبی** و **کعبی**
 و نفع کشته **کعب** بالفخ و آتش مید یا داغ کردن و کوهیدن و نیز کوهیدن **باب اللام**
مع الملائک **الباب** با کعبه روزان غنیمت **الباب** و آن ستر می است که بعد از زادن پسر
 دوستان **الباب** و درخ و آتش ز نماند زنده **الباب** با کعبه دیدن و رسیدن
 و کارزار کردن **الباب** بغم هر دو لام هر دو بزرگ هر دو را دیدن **الباب** بزرگ جنس است **الباب**
 بتا معروان را بولو کوه غلام معینه من شبیه قاض حضرت عمر رضه **الباب** با کعبه
 ریاست بزرگ که صاحبش بدست کعبه مردم بی زور و نماند **الباب** جمع الوبار است جمع
الباب دانه است و در نزدیکی **الباب** که آنرا سیمیه جفک گویند **الباب** سختی و نام پسر
 یعقوب علیه السلام **مع الباب** **الباب** کیا هیست که بر درختان می چید و از آن
 چنان گویند **الباب** بالفخ خانصه جزئی **الباب** بالفخ و آتش مید یا عاقبت شدن و سردی
 و خاص هر جزئی و معنی مادام و جز آن کعبه جمع و عقل در **الباب** جمع و بالفخ
 شدن درون سینه بر موضعی از گردن که متصل است و با کعبه می که ملازم کاری با

و داغ

در خلاصه
 در فصل الفخ
 در کعبه
 در کعبه
 در کعبه

لب

لب عاقل **لب** بنفشه حان دوران ریشکم سب که کیشش است تک است با فخر
 و کیشش بسینه بندند و موضع که بند بر آن نشد و یک تک و بیاری از یک
لب و **لب** استوار برای بر جای بودن و رسیدن **لب** با بر جای در استوار
 و چیده **لب** بالفخ با کعبه و فرای و وره فراخ و عین **لب** **لب** بالفخ
 شدن و استوار و رسیدن **لب** لازم و نمانت و جزئی **لب**
 بالفخ زدن و زدن و فراموش کردن و رسیدن **لب** استوار
 سینه در تمام خانه که سوزان کشید و رسیدن پوست بر استخوان از لاغری و با کعبه
 تنگی جای کوه و آنکه جزئی کسی ندهد **لب** بالفخ رفتن آب دهن و دفع لام و کعبه
 با زری کردن **لب** با زری کشته **لب** بالفخ آب دهن و آب غنیمت که از زرد و چینی
 بر آید مثل **لب** بقدر قطره تا غلبه لعل و عمل با لعل مانند تاری که در شفت
 که باید رسید **لب** بالفخ و عین معی مانده شدن و بر خوردن **لب** بالفخ
 آوردن و بنامی **لب** میان قوم و بر نامی زرد و سرخ و عین **لب** بالفخ
 بنفشه نامی که در لانت بر مدح و ذم کن و بفارسی آنرا بار نامه گویند **لب** استوار
 کوبه واحد و عین **لب** و **لب** بنفشه نشسته شدن و زبانه آتش و بخار بالا رفته
 و با کعبه شکار کوه و دره تنگ که در میان دو کوه باشد **لب** بالفخ **لب** بالفخ زان
 زدن و آتش افروختن آتش **مع الفاء** **الباب** بالفخ خر و شمشیر **لب** نام جان
 ایست وزن عاقل **لب** بالفخ و آتش مید یا موحده کناره کردن که تن که است **لب**
 با کعبه شسته و شسته و کوبه چند پسر **لب** با کعبه جمع شده و موی پشت و شانه زردیده
الباب و **لب** استوار **لب** بالفخ و آتش مید یا نکر کردن است و ماستان و
 استوار است و بنفشه و استوار **لب** بالفخ و آتش مید یا شانه کوه شسته که در دندان
لب بالفخ شسته کردن **لب** بالفخ هر دو لام لغد و در آن کردن و شوره و شوره کعبه